

THE SOUNDTRACK OF OUR LIVES

"Jag är Ebbot Lundberg och... jag sjunger"

2009-01-26

<http://www.dn.se/pa-stan/konsert/jag-ar-ebbot-lundberg-och-jag-sjunger/>

Det just Grammisbelönade, boogierockande bandet The Soundtrack of Our Lives begår turnépremiär i dag måndag på Cirkus. DN:s Georg Cederskog följer dess kaftanklädde frontman Ebbot under en lång, branschig, dag i Stockholms city.

Motig uppstigning

05.15 Fyrtiotvååriga Ebbot Lundberg vaknar i sitt "Sagan om ringen-lik" hus på Särö, söder om Göteborg. Motvillig uppstigning. Han ska till huvudstaden för studioarbete, intervjuer, framträdanden i TV 4 och på Rockbjörnengalan och inte minst: Tsool:s (The Soundtrack of Our Lives) turnépremiär på Cirkus.

06.42 stiger han ombord X2000 nr 422, baxar upp bagaget, sjunker ner på plats 17 i vagn 3 och faller i välkommen sömn.

Nyvaknad på centralen

09.50 Framme. Stockholms central, nyvaknad. Han tar sig ut i morgonkylan med rullväskan dunkande nerför trappstegen. En äldre man i keps hinner upp honom: "Hallå, hallå! Du glömde den här ombord". I påsen ligger ett inramat Peter Claesson-fotografi taget på Särö, Ebbot omgiven av sina lika långhåriga hundar Alfons, Astrid och deras förstfödde Moses. Tillsammans med hustrun Susanna, konstnär, har han bott på den halländska halvön sedan 2003:

– Jag älskar Stockholm och bodde här i fem år, men det är faktiskt roligare att komma hit än det var att leva här. Jag är en saltvattenkille, helt enkelt. När jag är hemma vill jag göra musik eller gå ut till havet med hundarna.

Slaskig promenad till Söder

10.03 Incheckning på hotell Adlon. Receptionisten fixar en slät kopp kaffe. Utanför brusar Vasagatan. Ebbot ska till Södermalm. Det blir promenad i slasket genom Gamla stan. Han talar om Iggy & The Stooges-gitarristen Ron Asheton, en ungdomshjälte, som nyligen gick bort. De delade scen på Coachella-festivalen i Kalifornien 2003:

– Det var Stooges första spelning på trettio år och alla befarade att det skulle bli pinsamt, men vi var chockade över deras underbart slöa driv. Fuktansvärt bra. Allt föll bara på plats; varför Iggy Pop rör sig som han gör på scen och som nu framstod som ren ... konståkning. Och sedan bröderna Ashetons spel ihop ... det där går aldrig att återskapa nu."

Kaffebrek på Götgatan

10.55 Framme vid Götgatan.

– Frågan är om man inte ska ha något i magen ändå? Jag känner mig för tom för att fungera, funderar han högt. Rågbulle och mer kaffe köps på Wayne's Coffe.

Finslipning i studion

11.18 Christofer "Hoffe" Stannow tar emot i sin studio ovanför [Brunogallerian](#). Ebbot räcker

över sitt medförda husse-och-hundarna-foto. Stannow ser rörd ut. Två och en halv timmes remastringarbete väntar.

Mer botten i ljudbilden och en större dynamik ska trollas fram. Det är rocksångare Lundbergs sista sittning i en studio på lång tid. I vår och sommar blir det enbart livemusik: Ett tjugotal spelningar i Sverige, Norge, Finland och Danmark är bokade, därefter till USA: – Och efter den rundan ska vi ner i Sydeuropa och så blir det sommarfestivalerna på det. Han är spelsugen.

Biffwok till lunch

14.12 Stilla lunchsittning på [Wok Mee Café](#) på Östgötagatan. Biff med nudlar, Ramlösa citron. Ebbot är påtagligt belåten med remastringsarbetet; en rad kommande singlar är klara och dessutom har debutplattan "Welcome to the infant freebase" förberetts för vinylpressning:

– Jag tror aldrig jag har varit så nöjd med en platta som vår nya. "Communion" fick ta den tid den tog, jag tror att vi sköt upp deadline fyra gånger till slut, men så fick vi också sex helt färdiga låtar över som kan bli singelbaksidor.

Snabbvisit hos pressagenten

15.23 Runt hörnet har Tsool:s pressagent Ebba Lindqvists sitt kontor. Ebbot hälsar på och får en bunt nya skivor. Grammisframgången, den tredje, avhandlas.

– Det var verkligen jätteoväntat, som en bonusgrej, vi tävlade ju i Årets grupp-kategorin mot bland annat Kent och Hellacopters ... Jag hade inte ens tänkt att gå i år, men det blev kul, trots att polisen var klumpig.

Tsool höll efterfest på [Berns](#) och lyckades under natten på oklart vis bli av med själva priset. Den bortfestade Grammisen är därför nästa punkt på schemat.

Grammisstatyetten hämtas upp

16.10 Taxi till Warner Music på Pipersgatan. "Någon på TV4" har påträffat den försvunna statyetten och lämnat in den här. Ebbot får än en gång ta emot den och lovar direkt att han ska ge bort priset under kvällen.

Mobilen ringer för elfte gången med en ylande ringsignal hämtad från Supertramps låt "School". Ännu ett möte bokas.

Vodka och gallerivända

16.25 Ny taxifärd till [Andreas Brändströms galleri](#) på Hudiksvallsgatan. Konstnären [Ylva Ogland](#) tar emot och bjuder Ebbot på 60-procentig vodka från eget destilleri i Tyskland. Spriten gör "förhoppningsvis folk mer gränsöverskridande så det blir möjligt för dem att nå djupare in i sig själva, nå andra medvetandestadier och uppleva konsten bättre", klargör hon.

Ebbot nickar instämmande. Hon guidar den lurvige gästen genom sin omskrivna utställning kring hennes spegeltvilling Snöfrid. Efter rundturen är han upplivad.

– Jag gillade den, underbart du är ju som en ... 2000-talets Lena Nyman, berömmar han och överräcker en "Communion"-cd som tack.

Obamapaus på hotellet

17.22 Tillbaka till Adlon. Dusch och sedan sängläge framför tv:n. Barack Obama svär presidenten i Washington inför en hel värld. Ebbot kan inte slita sig och blir sen till middagen.

Sprider glädje på "sitt" hotell

19.26 Ebbot Lundberg kliver in i [Lydmar Hotels](#) matsal med Grammisen under sin bruna kaftanärm. När hotell-vd:n [Pelle Lydmar](#) tar plats vid bordet får han statyetten. "Är det saant? Nämenfyfanvadskitskönt!", hojtar han och placerar den på hedersplats intill en Pernodflaska i barhyllan.

Lydmar hyser en reservationslös beundran för Tsool och dess excentriske frontman sedan han såg bandet på Polarprigalan 2006:

– När jag planerade hotellet tänkte jag på Ebbot som en symbol för gammal och skitig rock i modern tappning. Så vill jag att hotellet ska vara, den blandningen.

Ebbot ser lätt generad ut. Han äter halstrad tonfisk och dricker ett glas italienskt.

Låtskrivaren och hotelldirektören avhandlar Obamas nedtonade tal, Key Wests lynniga väder och det faktum att Pink Floyd-keyboardisten Rick Wrights frasering påminner mycket om jazzpianisten Jan Johanssons.

Branschnack och beundrare

21.55 Promenad förbi [PA&Co](#) i Riddargatsbacken. Kollega Gessle syns äta kvällsmat på andra sidan fönstret. Ebbot vill till [O-baren](#) för att höra Henrik Frestadius spela. Basisten Stefan "Weeping Willows" Axelsen kommer förbi och hejar. Branschnack. En tjej vid bardisken säger plötsligt att hon känner igen Ebbot "någonstans ifrån" och undrar nu vem han är.

– Jag är Ebbot Lundberg och jag sjunger, svarar han sanningsenligt och konstaterar sedan att det är dags för en sängfösare.

Spleen på Tranan

23.12 På [Tranan](#) vid Odenplan är det [Spleen](#), klubbkväll med galleristen Jonas Kleerup (Andreas Kleerups bror) och rocksångaren Anders Ljung och mer branschdiskussioner. Fler dunkade ryggar. Ebbot beställer en flaska cider, men innan den landat på zinkdisken stiger ännu en ung tjej fram med en mer oväntad fråga:

– Kan du skriva en bröllopshälsning till min fästman? Vi ska gifta oss nästa år – det skulle vara såå grymt!

Ebbot ritar ett Jesuskäggit självporträtt på en papperslapp och skriver en välgångsönskan intill. Hon strålar.

Sängdags

00.23 Tillbaka till hotell Adlon och sängen. Laird Scratons bok "The Science of the Dogon: Decoding the African mystery tradition" får ligga. I morgon väntar två intervjuer; svensk och amerikansk press. Rockvokalist Ebbot Lundberg somnar omgående, utan lektyr

Av: **Georg Cederskog**

georg.cederskog@dn.se